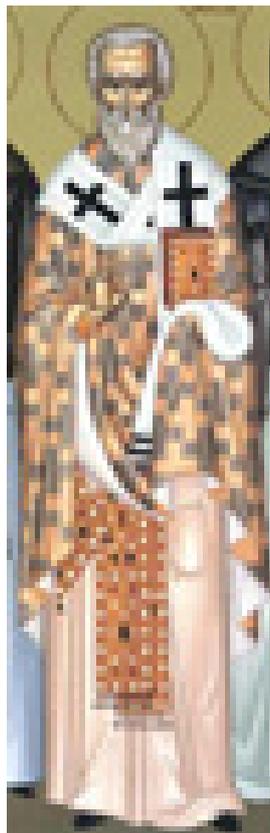

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Άγιος Βασιλέας Ιερομάρτυρας Επίσκοπος Αμασείας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/340/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 24/04/2026 13:20:25

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 26 Απριλίου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Η Κάρα του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Δοχειαρίου Αγίου Όρους.

Μία εκ των χειρών του Αγίου βρίσκεται στη Μονή Ιβήρων Αγίου Όρους.

Απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκεται στη Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρούπολης.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Τμηθείς, Βασιλεῦ, βασιλεὺς πόλου γίνη,
Ἐξ αἰμάτων σῶν βάμμα κόκκινον φέρων.
Εἰκάδα ἀμφ' ἔκτην Βασιλεὺς ξίφει αὐχένα κάρθη.

Ο Ἅγιος Ἱερομάρτυς Βασιλεὺς ἐζήσε κατά τους χρόνους του βασιλέως Λικινίου (307-323 μ.Χ.) και ἦταν Επίσκοπος της Αμασείας του Πόντου. Ο Επίσκοπος Βασιλεὺς διακρινόταν για τον ζήλο του υπέρ της πίστεως και την ακοίμητη δραστηριότητα στην επιτέλεση των καθηκόντων του. Επειδὴ παντού υπήρχαν και πλάνες και κίνδυνοι, ἐσπευδε παντού και ο ἴδιος κηρύττοντας, συμβουλευοντας, παρηγορώντας, ενισχύοντας, στηρίζοντας, ελκύνοντας, πυκνώνοντας και εγκαρδιώνοντας τις Χριστιανικὲς τάξεις και αναδεικνύοντας αυτές όσο το δυνατόν ισχυρότερες πνευματικά ἐναντι του ειδωλολατρικού κόσμου.

Γι' αὐτόν τον λόγο οι ιερεῖς και οι ἄρχοντες των ειδωλολατρῶν, ἔτρεφαν ἐναντίον του σφοδρὴ ἔχθρα. Και ὅταν ο Λικίνιος, το ἔτος 322 μ.Χ., προέβη στα δυσμενὴ και διωκτικὰ μέτρα ἐναντίον των Χριστιανῶν, κατήγγειλαν προς αὐτόν τον Επίσκοπο Αμασείας, Βασιλέα.

Ἐνα ιδιαίτερο περιστατικό κορύφωσε την οργὴ του Λικινίου ἐναντίον του Επισκόπου Βασιλέως. Κοντὰ στην αυτοκράτειρα Κωνσταντία διέμενε ἄλλοτε ως ἀκόλουθος μια νεαρὴ και ωραιότατη κόρη, που ονομαζόταν Γλαφύρα. Εξαιτίας της ομορφιάς της ο Λικίνιος ἀνεφλέγη ἀπὸ ἀμαρτωλό πάθος, ως δούλος σαρκικῶν παθῶν, καθὼς ἦταν. Η κόρη ἀντιλήφθηκε τον κίνδυνο που ἀπειλοῦσε την τιμὴ της. Ως γνήσια Χριστιανὴ ὅμως δεν δελεάσθηκε καθόλου ἀπὸ το βασιλικὸ ἔρωτα, ἀλλὰ ἐφρίξε και ζήτησε την σωτηρία της στην φυγὴ. Ενδύθηκε λοιπὸν με ἀνδρικά ρούχα και κάποια νύχτα, βοηθούμενη ἀπὸ την βασίλισσα που ἔμαθε ὅσα συμβαίνουν, ἄφησε την Κωνσταντινούπολη και ἐφθασε στην Αμάσεια, ὅπου παρουσιάσθηκε στον Επίσκοπο Βασιλέα και ζήτησε την ἠθική του προστασία.

Ο Επίσκοπος ἐπαίνεσε την γνήσια ευσέβεια και την ἀδούλωτη σύνεση της νέας, την τοποθέτησε δε κοντὰ σε ἠλικιωμένη Χριστιανὴ γυναίκα που ἦταν ἐντελῶς ἀφοσιωμένη στην υπηρεσία του Χριστοῦ και βοηθοῦσε σημαντικότερα τον Επίσκοπο στο ἔργο των γυναικῶν της Εκκλησίας. Η Γλαφύρα ἐξέφρασε την βαθιὰ ευγνωμοσύνη της και χάρηκε ιδιαίτερα που της δόθηκε η ευκαιρία να ἀσχοληθεῖ και αὐτὴ με θεάρεστες ἀσχολίες. Βοηθοῦσε λοιπὸν στην κατήχηση γυναικῶν και νεαρῶν κοριτσιῶν, που ἤθελαν να ἀσπασθοῦν την χριστιανικὴ πίστη και να γίνουν μέλη της Εκκλησίας, ευεργετοῦσε φτωχὰ και ὀρφανὰ παιδιά και ἐπιπλέον κατέβαλε ὅλη τη δαπάνη που προϋπολογίσθηκε για την οἰκοδομὴ Χριστιανικοῦ ναοῦ στην Αμάσεια.

Μάταια ο Λικίνιος την εἶχε ἀναζητήσει σε ὅλη την πρωτεύουσα και στα περίχωρα. Ὅμως οι ἐχθροὶ του Επισκόπου Βασιλέως, πληροφόρησαν τον Λικίνιο ὅτι η κόρη ἐκεῖνη εἶχε καταφύγει κοντὰ στον Ἱεράρχη της Αμάσειας και ὅτι την προστάτευσε και κατόρθωσε να ἐκμεταλλευθεῖ τα πλούτη της υπέρ των σκοπῶν της Εκκλησίας. Η εἶδηση ἀνάψε πυρκαγιὰ στη σαρκοβόρα και μοχθηρὴ ψυχὴ του Λικινίου. Υπέθετε ὅτι η Γλαφύρα ζοῦσε ἀκόμη και ὅτι θα την ἐφερνε κάτω ἀπὸ την ἐξουσία του. Ἀλλὰ η σεμνὴ κόρη, εἶχε ἤδη πεθάνει και ο τάφος ματαίωσε για πάντα τους χυδαίους πόθους του. Τότε η μανία του ἐγινε σφοδρότερη κατά του Επισκόπου Βασιλέως. Διέταξε, λοιπὸν, να τον φέρουν σιδηροδέσμιο στη Νικομήδεια. Η διαταγὴ ἐκτελέσθηκε και ο Ἅγιος κλείσθηκε στη φυλακή.

Τον Άγιο ακολούθησαν δύο από τους διακόνους της Εκκλησίας της Αμάσειας, ο Θεότιμος και ο Παρθένιος, τους οποίους φιλοξένησε ένας ευσεβής και φιλόανθρωπος Χριστιανός, ονόματι Ελπιδοφόρος. Οι παρεχόμενες αγαθοεργίες του Ελπιδοφόρου προς όλους είχαν καταστήσει φίλους του ακόμα και τους φρουρούς των φυλακών. Μπορούσαν λοιπόν οι δύο διάκονοι να εισέρχονται ορισμένη ώρα στη φυλακή, όπου απολάμβαναν την ευχαρίστηση να συνδιαλέγονται με τον Επίσκοπό τους, να ακούνε από το στόμα του τον λόγο της αλήθειας και να δέχονται ηθική ενίσχυση και παρηγοριά.

Λίγες ημέρες μετά, ο Λικίνιος διέταξε να φέρουν τον φυλακισμένο Επίσκοπο ενώπιον του. Τον έλεγξε με δριμύτητα ως ένοχο για την απόκρυψη της Γλαφύρας και για τον ζήλο με τον οποίο υπεράσπιζε την χριστιανική του πίστη περιφρονώντας τα βασιλικά διατάγματα. Ο Επίσκοπος για την Γλαφύρα, απάντησε ότι δεν μπορούσε να μην παράσχει άσυλο και προστασία στη χριστιανική κόρη, η οποία ήταν εξόριστη και ήθελε η ίδια να περισώσει και να διαφυλάξει την τιμή της, και ότι αυτή η ίδια από ευσεβή διάθεση χρησιμοποίησε την περιουσία της υπέρ των φτωχών και για την ανέγερση ναού, πράγματα για τα οποία ένας Επίσκοπος οφείλει να προτρέπει τους πιστούς και όχι αν τους εμποδίζει. Και για την περιφρόνηση των βασιλικών διαταγών, οι οποίες απέβλεπαν στην εξόντωση της χριστιανικής πίστεως, ο Άγιος αποκρίθηκε ότι ο ίδιος ο βασιλέας Λικίνιος άλλοτε είχε αναγνωρίσει μαζί με τον Κωνσταντίνο το καθήκον του να επιτρέψουν στους Χριστιανούς την πλήρη ελευθερία της λατρείας τους και του δόγματός τους και ότι αυτός (ο Επίσκοπος) εξακολουθεί να θεωρεί ορθό και έγκυρο το παλαιότερο εκείνο βασιλικό διάταγμα, διότι ήταν αξιότερο σε όλα. Εν τέλει δε, παρακάλεσε τον Λικίνιο, στο όνομα της ίδιας της δικής του σωτηρίας και του μέλλοντος του κράτους του, να ανακαλέσει τα νέα μέτρα και να αναγνωρίσει στους Χριστιανούς την ελευθερία της θρησκευτικής τους συνειδήσεως.

Ο βασιλέας Λικίνιος απέπεμψε τον Επίσκοπο, κρατώντας επιφυλακτική στάση και ανέθεσε σε έναν από τους άρχοντές του να τον δει κατ' ιδίαν και να προσπαθήσει να τον αποσπάσει από την πίστη του. Η συγκεκριμένη αποστολή απέτυχε και διατάχθηκε έτσι η καταδίκη του Επισκόπου. Αυτός άκουσε ατάραχος την απόφαση και προσευχήθηκε προς τον Θεό να δεχθεί με έλεος την ψυχή του. Προσευχήθηκε, επίσης, υπέρ της ασφάλειας του ποιμνίου του και για τη νίκη της Εκκλησίας. Ύστερα ασπάσθηκε και ευλόγησε τους δύο διακόνους και τον Ελπιδοφόρο, τους παρηγόρησε στην θλίψη τους και τους επιτίμησε γιατί έκλαιγαν, λέγοντας τον έξοχο εκείνο λόγο ότι σε τέτοιου είδους κινδύνους οι Χριστιανοί οφείλουν να φυλάνε τα δάκρυά τους και να χύσουν με προθυμία το αίμα τους. Έπειτα με προθυμία έκλινε την τίμια κεφαλή του στον δήμιο, ο οποίος την απέκοψε. Έτσι ο Άγιος έλαβε το στέφανο του μαρτυρίου.

Μετά από αυτό η τίμια κεφαλή και το λείψανο του Αγίου Βασιλέως ρίχθηκαν στη θάλασσα με βασιλική διαταγή. Αλλά ένα αλιευτικό πλοίο, που έριχνε τα δίχτυα του στον κόλπο της Σινώπης, ανέσυρε από εκεί το λείψανο του Αγίου. Ο δε Ελπιδοφόρος, καθώς πληροφορήθηκε το γεγονός σε όνειρο, ήλθε με τους διακόνους Θεότιμο και Παρθένιο και αφού παρέλαβαν το Άγιο λείψανο, το έφεραν στην Αμάσεια, στην ιερή αυτή ακρόπολη των Αγίων του κόπων και αγώνων και το ενταφίασαν στο προσφιές του έδαφος.

Η Σύναξη του Αγίου Βασιλέως ετελείτο στην Μεγάλη Εκκλησία, στην οποία ίσως φυλασσόταν μέρος του ιερού σκηνώματός του.

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος α΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Λειτουργὸς τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τῷ παρανόμῳ βασιλεῖ ἀντετάξω, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε
παμμάκαρ Βασιλεῦ, ὄθεν τὸν αὐχένα σου, ἐκμηθεῖς διὰ ξίφους, χαίρων προσεχώρησας,
πρὸς οὐράνιον λῆξιν, ἧς καὶ ἡμᾶς δυσώπει μετασχεῖν, τοὺς εὐφημούντας τὴν ἔνθεον
μνήμην σου.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

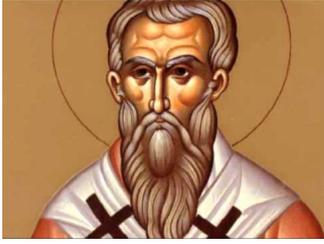

Άγιος Βασιλέας Ιερομάρτυρας
Επίσκοπος Αμασείας

Άγιος Βασιλέας Ιερομάρτυρας
Επίσκοπος Αμασείας

Οπτικοακουστικό Υλικό

Ακούστε το απολυτίκιο!

Σχετικές συνδέσεις

1. [Εύρεση των ιερών λειψάνων του Αγίου Βασιλέως επισκόπου Αμασείας](#)